

عنوان مقاله:

ظهور و خفای وجود در فلسفه ملاصدرا و هایدگر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اعتقادی کلامی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فریبا هادوی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

عزیزاله افشار کرمانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

نحوه نگرش آدمی به مساله وجود محور افکار و اعمال آدمیان است. و غفلت از وجود سبب بی معنا شدن زندگی و جهان آدمی می شود. وجود محور نظام فلسفی صدراست و بر اساس آن رابطه آدمی با عالم واقع و مساله حقیقت تبیین می شود. هایدگر در جهان معاصر جزء نادر اندیشمندی است که وجود را محور اندیشه خود و درمان پوچ گرایی جهان معاصر را در کشف وجود و رابطه آدمی با آن می داند. در این نوشتار که به روش کتابخانه ای انجام شده است با تحلیل و مقایسه نظر این دو متفکر روشن می گردد که هر دو از اصالت ماهیت عبور می کنند به اصالت وجود می رسند و حقیقت را مبتنی بر ظهور وجود در آدمی می دانند و به ظهور و خفای وجود توأم با هم معتقدند زیرا وجود همواره در جلوه ای خاص بر آدمی پدیدار می شود و هرگز وجود به طور کامل برای آدمی مکشوف نمی شود.

کلمات کلیدی:

وجود ، ظهور ، خفا ، ملاصدرا ، هایدگر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880735>

